

بسم الله الرحمن الرحيم

مرزهای ملی در صدد نابود شدن قرار گرفته اند

(ترجمه)

سال‌هاست که ما از لحاظ فکری درک کرده‌ایم که بازگشت خلافت مرزهای ملی ای را که بر بالای امت اسلامی تحمیل شده‌است، نابود خواهد کرد. ما درک نموده‌ایم که زندگی من حیث یک امت، تحت یک نظام، فرض است و این چیزی بود که در زمان نخستین خلافت متحقق گردید.

اما ما در تعجب هستیم که چگونه این امر (نابودی مرزها توسط خلافت) ممکن است. پس از یک قرن زندگی تحت حاکمیت نظام سرمایه‌داری، برای ما گفته می‌شد که مرزهای ملی برای بهبودی ما می‌باشد، تعجب می‌کنیم که چگونه تغییری ممکن خواهد بود. غرب و مزدوران اش برای ما آموزش داد که یگانه راه برای دست‌یافتن به "آزادی" ایجاد دولت‌های ملی است که در آن حاکمیت از آن مردم، توسط مردم و برای مردم است. با توجه به این امر، این مسئله به آخرین دستاورد ما تبدیل شده است، چیزی که مردم در سراسر دنیای استعماری در اواسط قرن 1900 م شروع به تلاش برای رسیدن به آن کردند. به ما گفته شد که هر کسی که با این مفکوره مبارزه کند، به عنوان افراطی، تروریست و تهدید برای جهان و ارزش‌های آن شناخته می‌شود.

فلپنا، ما بدین طرز فکر ایمان آوردیم و برای آن جنگیدیم. جنبش‌های استقلال‌طلب در سراسر امپراتوری‌های بریتانیا و سایر امپراتوری‌های غربی شکل گرفتند. کشت و خون برپا شد تا باشد که از حاکمیت استعماری، دخالت خارجی، استثمار و بدبختی‌های یابیم. در تمام سرزمین‌های اسلامی، حاکمان دیدگاه‌هایی ملی‌گرای/نشنلیزم را به اسلام پیوند دادند و به ما گفتند که آن‌ها دو روی یک سکه اند.

ما آن را باور کردیم، حتی وقتی تصمیمات مشکوکی که توسط حاکمان ما یا توسط نظم بین‌المللی گرفته می‌شد را دیدیم. تصمیماتی که برای آزاد کردن ما نبودند، بلکه برای استثمار و نگه داشتن ما تحت قبضه آمریکا و مزدوانش بود. تصمیماتی از قبیل تهاجمات غیرقانونی به عراق و افغانستان، قرضه‌های استثماری مبتنی بر سود توسط صندوق بین‌المللی پول و دیگر نهادهای بین‌المللی، تصمیماتی از قبیل جنگ‌ها در یمن، میانمار و سودان - اگر به چند مورد اشاره کنیم.

اما غزه تمام این‌ها را تغییر داد. از خیر الله سبحانه و تعالی و فداکاری مردم فلسطین، می‌توانیم دروغ‌ها را استماع کنیم و به چشم سر مشاهده کنیم. ما می‌توانیم ببینیم که چگونه مفکوره‌های ملی و تقسیم سرزمین‌های اسلامی منجر به تأسیس "اسرائیل" و نابودی وحشتناک بسیاری از فلسطینیان گردید. ما می‌توانیم ببینیم که چگونه این مفکوره‌ها مسلمانان را از هم جد کرد، به کفار اجازه داد که ما را علیه یکدیگر قرار دهند و سیاست "تفرقه بی‌انداز و حکومت کن" را اجرا کنند.

برای ما بارها و بارها گفته شده است که "امت اسلامی" یک ایده محض است که اصلاً واقعیت ندارد- چونکه مسلمانان در سراسر جهان فاقد افکار و دیدگاه‌های واحد اند. به ما گفته شده است که جدا از تقسیمات ملی و نشنلستی در میان ما اختلافات زیادی از جمله شیعه و سنی وجود دارد که هرگز تحت یک نظام وحدت‌نمی‌یابند.

اما حوادثی که پس از 7 اکتوبر رخ داد، همه این دیدگاه‌ها را غلط و باطل ثابت کرد - زیرا تمام امت اسلامی در فراخوانی برای پاسخ به فلسطین متحد شدند. ما به جناح‌ها اهمیت ندادیم؛ ما به تفاوت‌های کوچکی که غرب بین ما تشدید کرده بود، اهمیت ندادیم. آنچه برای ما مهم بود، یافتن راه‌حلی برای وحشت‌هایی بود که مردم، کودکان، در غزه تجربه می‌کردند. و دیری نگذشت که فهمیدیم راه‌حل دو ملت نمی‌تواند مشکلات مردم فلسطین را حل کند، پس ما با یک صدا برای جهاد ندا سر دادیم.

اکنون، مجاهدین شجاع در سوریه یک قدم فراتر گذاشته اند. آن‌ها بشار اسد، دیکتاتور وحشتناکی که به غرب در سرکوب مردم سوریه و غزه کمک کرده بود، را سرنگون کردند و هنگامی که او را سرنگون کردند، شروع به فراخوانی برای اسلام - برای یک پاسخ متحد به غزه و برای تأسیس دوباره دولت اسلامی کردند.

اکنون، آیا مسئولیت ما به عنوان برادران و خواهران مسلمان آن‌ها نیست که این دعوت را اجابت کنیم؟ از ارتش‌های کشورهای خود خواهیم که به این دعوت پاسخ مثبت دهند؟ از دغل‌کاری دروغ‌های ملی‌گرای و وطن‌پرستی خودداری کنیم؟

ابو داود از رسول الله صلی الله علیه وسلم روایت می‌کند که حضرتش فرمودند:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ دَعَا إِلَى عَصَبِيَّةٍ وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ قَاتَلَ عَلَى عَصَبِيَّةٍ وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ مَاتَ عَلَى عَصَبِيَّةٍ»

ترجمه: از ما نیست کسی که به سوی عصبیت (نشنلیزم/قبیله‌گرایی) دعوت می‌کند، یا برای عصبیت می‌جنگد و یا برای عصبیت می‌میرد.

و در حدیث دیگری رسول الله صلی الله علیه وسلم با اشاره به نشنلیزم، نژادپرستی و وطن‌پرستی می‌فرماید: «دَعُوهَا فَإِنَّهَا مُتَّبِعَةٌ» آن (عصبیت) را رها کنید، چونکه فاسد است. [مسلم و بخاری]

چراکه غرب و مزدوران‌ش با دیدن نشانه‌های بازگشت به اسلام دو برابر سخت‌تر برای دغل‌کاری، دو دلگی و تفرقه‌اندازی در میان ما کار می‌کنند. آن‌ها همواره از این نشانه‌ها نظارت می‌کنند، زیرا تهدیدی که بازگشت اسلام برای قدرت آن‌ها ایجاد می‌کند را می‌بینند. ما می‌بینیم که چگونه امریکا بلافاصله به آنچه در سوریه اتفاق می‌افتد واکنش نشان داد. بیانی‌ها و ملاقات‌های آن‌ها با حاکمان اردن و بقیه خاورمیانه، نشان می‌دهد که آن‌ها در تلاش‌اند تا اطمینان حاصل کنند از اینکه در سرکوب حمایت احتمالی از مجاهدین در سوریه و دعوت آن‌ها برای جهاد و احیای مجدد خلافت تنها نیستند.

با توجه به این موضوع، برخی ممکن است پرسند: اگر تلاش برای احیای مجدد خلافت و ارسال ارتش‌های مسلمان به غزه نتیجه ندهد - نمی‌توانیم مطمئن باشیم که موفق خواهیم شد.

اما آیا مسئولیت ما این نیست که تلاش کنیم، و برای رسیدن به چنین هدف والایی دست به کار شویم و سپس ایمان داشته باشیم که نتیجه از جانب الله سبحانه و تعالی است؟

﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ [انفال:30]

ترجمه: و (به یاد آر) وقتی که کافران با تو مکر می‌کردند تا تو را به بند کشند یا به قتل رسانند یا از شهر بیرون کنند، و آنها (با تو) مکر می‌کنند خدا هم (با آنها) مکر می‌کند و خدا بهتر از هر کس مکر تواند کرد.

آیا مسئولیت ما این نیست که از پیامبر صلی الله علیه وسلم پیروی کنیم، برای زندگی تحت حکومت اسلامی تلاش کنیم و بر سایر دیدگاه‌ها و گزینه‌ها دست رد بزنیم؟ همان‌گونه که در حدیث مشهور پیامبر صلی الله علیه وسلم مشاهده کردیم، زمانی که پیشنهاد قریش را مبنی بر ادامه حکومت در کنار حکومت اسلامی رد کرد و گفت:

«لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي، وَالْقَمَرَ فِي يَسَارِي عَلَى أَنْ أَتْرُكَ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يُظْهِرَهُ اللَّهُ، أَوْ أَهْلِكَ فِيهِ، مَا تَرَكْتُهُ»

ترجمه: اگر خورشید را در دست راستم و ماه را در دست چپم بگذارند مبنی بر اینکه این مسیر (دعوت) را ترک کنم، قطعاً نخواهم پذیرفت، تا زمانی که الله مرا پیروز گرداند یا در این مسیر از بین خواهم رفت.

باشد که در روز قیامت زمانی که مردم غزه طالب عدالت می‌شوند، سرهای خود را بالا بگیریم و بگوییم بله، ما شما را فراموش نکردیم. ما برای شما جنگیدیم و دروغ‌هایی که پس از فداکاری شما به ما خورانده شد را باور نکردیم؟

نویسنده: فاطمه مصعب

برای دفتر مرکزی مطبوعاتی حزب التحریر

12 جمادی الثانی 1446 هـ ق

14 دسامبر 2024 م

مترجم: حذیفه مستمر